

अनर्थाः अर्थहीनाः ननु निश्चितं धीरानिः संशयादुर्लभा इत्यर्थः ॥ ४३ ॥ अनर्थो राज्यच्युतिः कर्मणि पौरुषे ॥ ४४ ॥ असिद्धिरिति छेदः कृतेऽपि पौरुषेयदिफलासिद्धिरेव स्यात्तर्हितदेवते तव वृकोदरादीनां तत्कथं बुध्येरिति भावः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ निर्वेदो वैराग्यं द्वावन्यौ पौरुषानिर्वेदौ अत्र फलसिद्धौ ॥ ५० ॥ सिद्धिरसिद्धिर्वास्तु किं त्वप्रवृत्तिरेव मास्त्वित्यर्थः बहूनां सर्वेषां समवाये समुदाये भावानां कारणानां ॥ ५१ ॥ गुणः अप्रधानमंगतदभावे गुणः शौर्यादिः ॥ ५२ ॥ उपायाः सामादयः स्वस्तिवृद्धये कल्याणवृद्धये ॥ ५३ ॥ अप्रमत्तेनेति तद्देशकालादियोगाख्यं कार्यं आदरणीयं तत्र पराक्रमः पुरु

अनर्थाः संशयावस्थाः सिद्ध्यन्ते मुक्तसंशयाः ॥ धीरानराः कर्मरताननुनिः संशयाः क्वचित् ॥ ४३ ॥ एकांते न त्वनर्थोऽयं वर्ततेऽस्मात्सुसांप्रतं ॥ सतुनिः संशयं न स्यात्त्वयि कर्मण्यवस्थिते ॥ ४४ ॥ अथवाऽसिद्धिरेव स्यादभिमानं तदेव ते ॥ वृकोदरस्य बीभत्सोर्भात्रोश्च यमयोरपि ॥ ४५ ॥ अन्येषां कर्मसफलमस्माकमपि वा पुनः ॥ विप्रकर्षेण बुद्धोत्कृतकर्मायथाफलं ॥ ४६ ॥ पृथिवीलांगलेनेह भित्वा बीजं वपत्युत ॥ आस्तेथ कर्षकस्तूष्णीं पर्जन्यस्तत्र कारणं ॥ ४७ ॥ वृष्टिश्चेन्नानुगृहीयादनेनास्तत्र कर्षकः ॥ यदन्यः पुरुषः कुर्यात्तत्कृतं सफलं मया ॥ ४८ ॥ तच्चेदं फलमस्माकमपराधो न मे क्वचित् ॥ इति धीरो न्ववेक्ष्यैव नात्मानं तत्र गर्हयेत् ॥ ४९ ॥ कुर्वतो नार्थसिद्धिर्मे भवतीति ह भारत ॥ निर्वेदो नात्र कर्त्तव्यो द्वावन्यौ तत्र कारणं ॥ ५० ॥ सिद्धिर्वाप्यथवाऽसिद्धिरप्रवृत्तिरतो न्यथा ॥ बहूनां समवायद्वये ॥ युनक्ति मे धया धीरो यथा शक्तियथा बलं ॥ ५३ ॥ अप्रमत्तेन तत्कार्यमुपदेष्टा पराक्रमः ॥ भूयिष्ठं कर्मयोगेषु दृश्यमेव पराक्रमः ॥ ५४ ॥ यत्र धीमानवेक्षेत श्रेयांसं बहुभिर्गुणैः ॥ साधैवार्थं ततो लिप्से त्कर्म चास्मै प्रयोजयेत् ॥ ५५ ॥ व्यसनं वास्यकांक्षेत विवासं वा युधिष्ठिर ॥ अपि सिंधोर्गिरेर्वापि किंपुनर्मर्त्यधर्मिणः ॥ ५६ ॥ उत्थानयुक्तः सततं परेषां मंतरैषणे ॥ आनृण्यमाप्नोति नरः परस्यात्मन एव च ॥ ५७ ॥

षकारस्तु उपदेष्टा कार्यकर्त्ता मुख्य इत्यर्थः भूयिष्ठं श्रेष्ठं कर्मयोगेषु कार्यघटनासु पराक्रमः दृश्यमेव प्रसिद्ध एव श्रेष्ठत्वेन तस्मात्पराक्रमेयतितव्यमिति भावः ॥ ५४ ॥ ननु भ्रातृषु धार्तराष्ट्रेषु कथं पराक्रान्तुं शक्यमित्याशंक्य सामासं भवमाह यत्रेति अवेक्षेत आदरं कुर्यात् श्रेयांसं प्रशस्ततरं कर्म च भेदं दानाख्यं वा ॥ ५५ ॥ दुर्मधसिदुर्योधने तु न सामभेददानानामुपायानां संभवोऽस्ति अतस्तत्र दंड एव श्रेयानित्याह व्यसनमिति व्यसनं राष्ट्रोपप्लवादि विवासनं देशान्निःसारणं ॥ ५६ ॥ उत्थानयुक्तः यत्नवान् अंतरैषणे छिद्रान्वेषणे आनृण्यं निर्दोषत्वं परस्यामात्यादेः ॥ ५७ ॥